

N:o 19.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 21 April 1880.
— — — — Andra Kammaren den 21 — —

Riksdagens underdåniga skrifvelse, om ändring i 67 § Konkurslagen.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 32.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har framställning skett om förändrad bestämmelse beträffande fördelningen af arfvode för konkursbos förvaltning; och har Riksdagen funnit konkurslagens stadgande, att af det för konkursbos förvaltning bestämda arfvodesbelopp en tredjedel skall tillfalla rättens ombudsman samt två tredjedelar gode männen eller sysslomännen, vara mindre lämpligt.

Väl kan annan grund för fördelningen komma i tillämpning, *der Rätten sådan bestämmer*, men då lagen uppstält en viss fördelning såsom allmän regel, hvarifrån, endast undantagsvis, afvikelse kan ske och detta först med påkallande af Rättens beslut, torde denna fördelning nu i allmänhet tillämpas, äfven der en annan är af omständigheterna påkallad. Konkursutredningar äro nemligen af den beskaffenhet, att i den ena jemförelsevis mindre, i den andra mera än vanligt Rättens ombudsmans verksamhet påkallas, och att i den ena gode männens eller sysslomännens tid, arbete och omtanka tagas långt mera i anspråk än uti en annan, och allt detta ofta oberoende af den större eller mindre omfattningen af det konkursbo, som skall utredas. Riksdagen anser därför både med

rättvisa och billighet mest förenligt, att så med afseende å gode männen eller sysslomännen som Rättens ombudsman utan någon särskild omväg må kunna bestämmas den del, den ene eller de andre böra, hvar efter sin verksamhet vid utredningen, erhålla. I alla händelser står ju beträffande denna fördelning ett hänskjutande till Rätten öppet.

Med anledning häraf har Riksdagen för sin del beslutat följande förändrade lydelse af 67 § i Konkurslagen den 18 September 1862:

Arfvode för konkursboets förvaltning må borgenärerna utsätta antingen till visst af hundra, eller efter annan grund; dock må det ej för sysslomän efter tid räknas. Detta arfvode fördelas mellan Rättens ombudsman, gode männen eller sysslomännen så, att en hvar af dem för sitt bestyr i konkursen erhåller skälig ersättning. Nöjas de ej med borgenärernas beslut derutinnan, eller menar någon borgenär, eller gäldenären, att arfvodet blifvit för högt bestämdt; lägge Rätten dem emellan, som skäligt pröfvas. Ej må arfvode njutas förr än gode män eller sysslomän slutlig reda för sig gjort.

Arfvode, som belöper för egendom, hvilken är intecknad eller deri särskild förmånsrätt eljest eger rum, skall, likasom kostnaden för den egendoms vård och försäljning, af egendomens afgäld och köpeskillning utgå.

Med underdånigt tillkännagifvande häraf, framhärdar Riksdagen o. s. v.

Stockholm den 21 April 1880.
